

Sygn. akt III PK 145/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko Przedsiębiorstwu [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 9 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego Sądu
Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Z.
z dnia 4 lipca 2014 r., sygn. akt IV Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Z. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 4 lipca 2014 r., IV Pa [...] zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Z. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 18 lutego 2014 r., IV P [...] w ten sposób, że przywrócił J.K. (powód) do pracy w Przedsiębiorstwie [...] w B. Sp. z o.o. (pозwany) na poprzednie warunki pracy i płacy oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Pozwany zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego skargą kasacyjną w całości. Wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania pozwany powołał się na potrzebę rozstrzygnięcia trzech zagadnień prawnych: 1) czy w okolicznościach świadomego i celowego złamania przez pracownika objętego szczególną ochroną przed rozwiązaniem stosunku pracy w trybie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych przepisów bezwzględnie obowiązujących na wykonywanym przez

niego stanowisku pracy, nawet jeżeli nie był on inicjatorem przestępczego procederu, gdzie dodatkowo bezprawne działanie pracownika nie jest w żaden sposób powiązane z prowadzoną przez niego działalnością związkową, domaganie się przez pracownika przywrócenia do pracy stanowi nadużycie prawa nie korzystające z ochrony w myśl art. 8 k.p.?; 2) czy art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych w zw. z art. 8 k.p. na ocenę zasadności stosowania ochrony prawnej przed rozwiązaniem stosunku pracy i jej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, powinno mieć wpływ poniesienie odpowiedzialności pracowniczej za to samo zdarzenie przez innego współdziałającego pracownika, który nie korzystał z ochrony związkowej?; 3) czy w świetle art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych w zw. z art. 8 k.p. przy dokonywaniu oceny ciężaru czynu będącego podstawą do rozwiązania stosunku pracy pracownika objętego szczególną ochroną z zasadami współżycia społecznego i społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa, istotnym będzie fakt uniewinnienia pracodawcy od zarzutu rozwiązania umowy o pracę z pracownikiem objętym szczególną ochroną bez uzyskania zgody zarządu zakładowej organizacji związkowej, w sytuacji gdy prawomocny wyrok sądu karnego stanowi dowód z dokumentu urzędowego w sprawie przed sądem pracy?

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna pozwanego nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania z następujących względów.

Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że jeżeli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania opiera się na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., skarżący ma obowiązek przedstawienia wyводу zbliżonego do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawieniu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 § 1 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 12 marca 2013 r., I PK 305/12 i powołane tam orzecznictwo). Analogicznie należy traktować wymogi konstrukcyjne samego zagadnienia prawnego, formułowanego w ramach przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., oraz jego związek ze sprawą i skargą kasacyjną, która miałaby zostać rozpoznana przez

Sąd Najwyższy. Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów prawa stanowiących podstawę tego zagadnienia. Dlatego wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej oparty na art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. musi być odpowiednio uzasadniony. Nie jest wystarczające samo sformułowanie problemu prawnego i skrócone przedstawienie stanowiska strony skarżącej, jak ten problem w okolicznościach faktycznych tej sprawy powinien być jej zdaniem rozstrzygnięty. Instytucja przedsądu służy przekonaniu Sądu Najwyższego o występowaniu publicznoprawnej potrzeby rozstrzygnięcia problemu prawnego podniesionego w skardze, ponieważ problem ten nie został do tej pory rozstrzygnięty w orzecznictwie Sądu Najwyższego, bądź dotychczasowe orzecznictwo nie dostarcza odpowiedniej argumentacji do jego rozstrzygnięcia. Stąd konieczność odpowiedniego uzasadnienia wniosku, wykraczająca daleko poza prezentację racji skarżącego. Uzasadnienie to powinno zawierać wywód prezentujący dotychczasowy, bardzo obszerny, dorobek orzeczniczy Sądu Najwyższego w zakresie wykładni i stosowania art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych w zw. z art. 8 k.p. Dorobek ten winien zostać poddany przez pełnomocnika skarżącego analizie ukierunkowanej na wykazanie wspomnianej wyżej publicznoprawnej potrzeby rozpoznania jego sprawy przez Sąd Najwyższy. W wywodzie tym jest także miejsce na polemikę z argumentacją prawną zaskarżanego orzeczenia. Polemika ta musi być jednak poprzedzona stosownym wywodem jurydycznym. Wywód ten musi opierać się na dorobku orzecznictwa i piśmiennictwa w zakresie powołanych w zagadnieniu prawnym przepisów (gdy wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie dotyczy „nowych” przepisów bądź zupełnie „nowego” problemu). Powinien być ukierunkowany na wykazanie wadliwości rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego przy użyciu argumentacji zaprezentowanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Wniosek pozwanego o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych nie spełnia powyższych wymagań. Ogranicza się do sformułowania zagadnień prawnych i związanej prezentacji stanowiska pozwanego co do preferowanego przez niego

rozstrzygnięcia podniesionych problemów prawnych bez jakiegokolwiek odniesienia się do obszernego już orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego stosowania art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych (samodzielnie i w związku z art. 8 k.p.) w takich sprawach jak niniejsza (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z 24 lutego 2012 r., II PK 143/11).

Przedstawione powyżej wymogi argumentacyjne wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nabierają zaś szczególnego znaczenia w przypadku powołania art. 8 k.p. w podstawie prawnej zagadnienia prawnego. Przepis ten otwiera możliwość różnej jego wykładni i zastosowania nawet w zbliżonych okolicznościach faktycznych. Upoważnia sąd do oceny, w konkretnym stanie faktycznym, w jakim zakresie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie jego prawa i nie korzysta z ochrony prawnej (wyrok Sądu Najwyższego z 1 czerwca 2012 r., II PK 250/11). Istota i funkcja klauzul generalnych, takich jak klauzula zasad współżycia społecznego zawarta w art. 8 k.p., sprowadza się do możliwości uwzględnienia w ocenie materialnoprawnej różnego rodzaju okoliczności faktycznych, które nie mogą same - w oderwaniu od konkretnego stanu faktycznego - być oceniane w sposób jednakowy, według pewnego schematu mającego walor bezwzględny (wyrok Sądu Najwyższego z 14 grudnia 2000 r., I PKN 177/00). Dlatego w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się na trudności, jakie napotyka weryfikacja zarzutu naruszenia tego przepisu w ramach postępowania kasacyjnego (postanowienie Sądu Najwyższego z 12 marca 2013 r., I PK 305/12).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.